

kulturní programy
v Charitě Zlín

Bíle kopretiny
na louce hvězdičky
strojí se k slavnosti
jak bílé družičky
bílé kopretiny

Bílým kopretinám
sve touhy vyseptám
až s lebou budu sám
na louce, pojáme vstříc
bílé kopretiny

OBRAZY ve verších

Divadlo DVK Muzovce - Dobytí severního pólu

večer hudby a poezie v klubu na Podlesí

Sídlo Chráněného pracoviště Charity Zlín na Podlesí

Tato publikace byla vydána za podpory Kulturního fondu města Zlína

Vážený přítelé,
dostává se Vám do rukou publikace „Obrazy ve verších.“
Při jejím vytváření nás vedla snaha přiblížit Vám aktivity, kterými se mimo hlavní oblast naší činnosti zabýváme, ale také pozvat Vás k návštěvě našich kulturních akcí, které, jak věříme, Vás mohou obohatit o příjemný kulturní a společenský zážitek, a nakonec také představit Vám tvorbu několika přátel, kteří s Charitou Zlín sympatizují nebo spolupracují na jejích kulturních programech.
Přeji Vám příjemné čtení a těším se na shledanou

Vlastimil Vajďák, ředitel Charity Zlín

Druhý břeh

Eva Danielová

Mé okno každý den
vidí jak slunce zapadá
Někdy mě přizve, někdy jen
Pak v záplavě rubínů se vznáší duše má

Kolem mé lásky pomíjivé
stíny mých nezdarů, přání i úspěchů...
Staré obrázky v duze již rozestřelé
odnáší na perutích duchové věků

A všude hodně známých lidí
co v životě mi byli nejbliže
to když v polích zlátlo obilí
a slunce stálo nejvýše

Proplovám skrytou bránou klášterní
Vše ztichlo. I pláč. I smích
V síni svitková knihovna, kalamář prastarý
jíž tajemství střeží věčný mnich

Však do první hvězdy večerní
jíž času příliš nezbývá
Loučím se nerada, když ve chvíli
kouzlo okamžiku zhasíná

Oldřich Ordelt
Věčnost z pomíjivosti

Přestože je Charita Zlín neziskovou organizací, jejíž hlavní pole působnosti jsou služby v sociální a zdravotní oblasti, snaží se svými aktivitami obohatit také zlínský kulturní život. Jako řada dalších neziskových organizací vidí Charita Zlín kulturní akce nejrůznějšího druhu nejen jako příležitost rozšířit zdroje, ze kterých může zajišťovat svou hlavní činnost, ale zejména jako možnost dát o sobě čas od času vědět a prezentovat své projekty široké veřejnosti, také však jako odměnu pro své příznivce, možnost strávit s nimi několik příjemných chvil, seznámit se s novými zajímavými lidmi a navázat s nimi nová přátelství.

Pramen lásky

Petr Klapil

Podívej, slunce vychází
jeho paprsky teď pohladí tě po tváři
šťěstím se tvé srdce rozzáří
když na cestě životem tě provází

Milovat znamená žít
proto ber a z plna hrdla začni pít
ten nápoj, kterým samotná láska je
jež vyvěrá ze srdce toho, kdo tě miluje

Natáhni ruce ke hvězdám
jak krásné je být milován
a vznášet se uprostřed noci
v náručí toho, kdo nosí tě v srdci

Podívej, slunce vychází

*Oldřich Ordelt
Karmické cesty*

Charita Zlín se zapojuje do zlínského kulturního života celou řadou aktivit. Benefiční koncerty duchovní i populární hudby, divadelní představení, výstavy uměleckých děl i výrobků chráněných dílen, multikulturní večery, programy pro děti i seniory, to všechno jsou oblasti, které Charita Zlín za více než deset let své existence dokázala obsáhnout. Tato publikace je pouze malou ochutnávkou z palety zajímavých událostí, u jejichž zrodu či realizace Charita Zlín stála, a do budoucna zároveň pozvánkou pro všechny dobré lidi, kteří dokáží i v dnešní době myslet na zájmy potřebných, na zájmy lidí, kteří se bez cizí pomoci jen stěží mohou obejít.

Dobrý den

Anna Kojanová

Ach jak se stále máte
už jsem vás neviděl celou věčnost
však já vás taky ne
město je veliké spěcháme v zamyšlení

Vzpomínal jsem na vás mnohokrát
hledal vás mezi lidmi
jako když zem se s vámi propadne
já čekal jen tak jako vícekrát

Je to štěstím, či náhodou, že vidím vás
po dlouhých létech zas
jak žijete, máte se dobře, to vím
co děti, rostou a je radost z nich
manžel poslouchá, to snad jo
vyměnil bych si to s ním

Oldřich Ordelt
Hélios

Jakýmsi neformálním centrem kulturního života v naší organizaci se stalo Chráněné pracoviště Charity Zlín, které sídlí v nové zástavbě činžovních domů na zlínském sídlišti Jižní Svahy v části zvané Podlesí. Chráněné pracoviště vzniklo v červnu roku 2001. Jak již název napovídá, motivací pro jeho vznik byla snaha nabídnout zaměstnání lidem, kteří mají ztížené podmínky pro uplatnění na trhu práce, v našem případě osobám se změněnou pracovní schopností. Pracovní podmínky jsou na pracovištích uzpůsobeny tak, aby zde mohli pracovat i lidé, kteří pro své zdravotní omezení nemohou vykonávat všechny běžně požadované činnosti.

Životopis

Eva Danielová

Příliš pospíchám za stíny svých přání
Všechny mě míjejí, na chvíli nepostáli
Uprostřed vás všech zůstávám sama
Směji se, pláči, jsem ubožák, jsem dáma

A ani jste si nevšimli

Máchnutím ruky mi stíráte slzy
Život je kouzelný, nemylte se, nic mě nemrzí
Snad jen malinko... má samota
Dědictví bláznům vrozené - všechno a nicota

A ani jste si nevšimli

Mám nové souhvězdí z vrásek na dlani
jak pavučinu vzpomínek v dětském pokoji
Zbytečně však by jste chtěli je číst
jednou se scvrknou v nekonečné nic

A ani si možná nevšimnete...

Prodejna výrobků chráněných dílen

Sudičky

Eva Danielová

A tak se vás ptám
s černou páskou na očích
proč prach hvězd po kapsách přebírám
Prach světů co nezačínají ani nekončí

Šíleným tempem, zrnko po zrnku
cinká do rotace Země
Cáry mlhovin rvou se v prázdnu
a zlomkem dobra vesmír se chvěje

V bezmocné křeči vymírá
radost z obyčejných krás
Čas hltavě z krajíce života ujídá
a stále míň a míň zbývá z nás

A tak se vás ptám
sudičky s rouškou bůžka Mládi
co z dětství vás znám
co ještě skrýváte ve své dlani?

Luční přání

Jana Šušlíková

Spinká malá kopretinka
o čem se jí asi zdá?

O dárečku pro tatínka
- k svátku, který zítra má

Až se vzbudí mámě v klíně
tatínkovi půjdou přát
Co se přeje kopretině?

„Od sluníčka teplá rána - a od mráčků vláhu dát“

Oldřich Ordelt
Když třešně zrály

Chráněné pracoviště Charity Zlín je rozděleno do dvou částí. V první z nich je prodejna výrobků chráněných dílen, především keramiky, svíček, textilních výrobků a dalších předmětů. Tímto způsobem Charita Zlín podporuje práci chráněných dílen, které pomocí pracovní terapie pomáhají fyzicky či mentálně handicapovaným lidem zapojit se do života komunity. Ve druhé části komplexu je kavárna s galerií, jejíž části jsou využívány zároveň jako jídelna pro seniory a zdravotně postižené a Klub Charity Zlín. Právě tyto prostory hostí několikrát týdně celou řadu kulturních akcí, o kterých bude řeč na následujících stránkách.

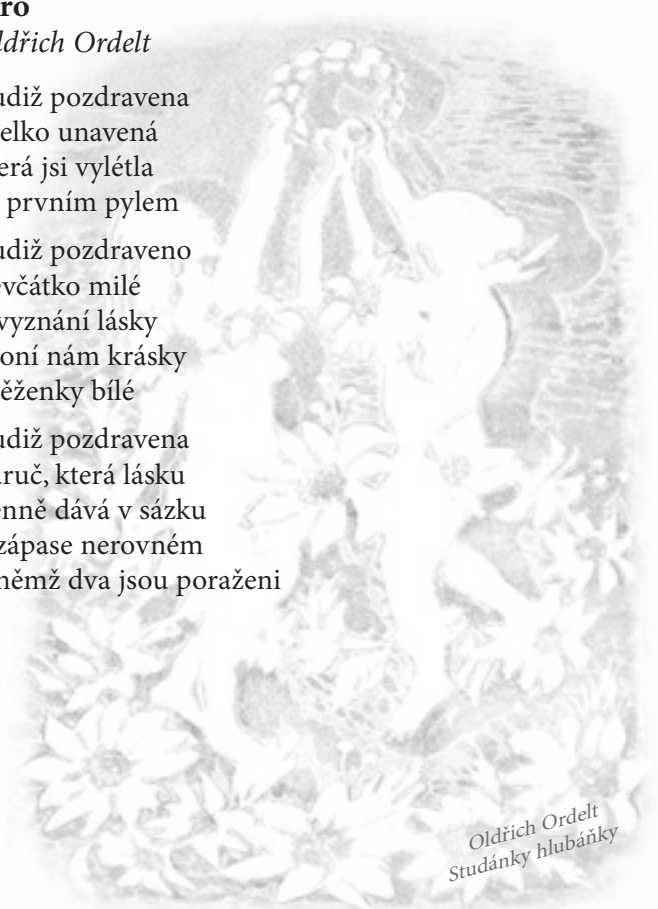
Jaro

Oldřich Ordelt

Budiž pozdravena
včelko unavená
která jsi vylétla
za prvním pylem

Budiž pozdraveno
děvčátko milé
k vyznání lásky
zvoní nám krásky
sněženky bílé

Budiž pozdravena
náruč, která lásku
denně dává v sázku
v zápase nerovném
v němž dva jsou poraženi

Asi největší jméno a zároveň velmi pevnou tradici si za dobu existence Chráněného pracoviště Charity Zlín získaly výstavy výtvarných děl, především obrazů a fotografií. Prostory kavárny byly již od začátku projektovány tak, aby v nich mohla zároveň fungovat galerie, a tak je toto místo pravidelně každý měsíc svědkem vernisáží, na kterých se spolu s vystavujícími autory scházejí jak stálí příznivci Charity Zlín, kteří si již zvykli na naše akce chodit, tak i lidé, kteří se o výstavě dozvěděli například z místního tisku, který informace o programech v kavárně velmi ochotně uveřejňuje, stejně jako třeba náhodní kolemjdoucí nebo hosté kavárny.

Jeruzalém

Eva Danielová

Pro své potěšení básník do Jeruzaléma šel
tou samou cestou co kdysi Ježíš kráčel
A mučivá voda, co v ní si Pilát ruce umýval
je slzou Izraele, bezhvězdných nocí hořký žal
Horký prach z cesty na bosých nohou básníka lpěl
v krajině poznání tiše tu a tam se chvěl
na větvích sladkých fíkovníků nedozrálý plod
a místo staré jak sám čas volá - pojd!
Rybáři galilejští! Projděte branou mou, už je čas!
Projděte branou, jak prošel jí tenkrát učitel váš!
A všechnu bolest z cesty trpělivě vybíral
Však za ta staletí nová rodí se dál

Vernisáž výstavy

Sbírka minerálů

Martin Dominik Polínek

Zkamenělá peří křídel andělů
úloemek věčné touhy v krystalu
A věž na stéblech snění
Posvátné ticho
a ustrnulý čas

Jsou slyšet zpěvy trilobitů v
nás

A štír předvěký
jenž v pařátech drtí démant
co září o to víc
Rudé slzy z Pamíru
uhel blyštící se duhou
...Až ožijí malé světy v
kamenech

až dojde
lidem

dech!

*Oldřich Ordelt
Hélios*

Na tradici výstav obrazů v prostorách kavárny jsme nedávno navázali novým cyklem výstav keramiky a další rozmanité rukodělné tvorby, které probíhají paralelně v prostorách prodejny výrobků chráněných dílen. Kromě keramiků sem zveme výtvarníky, kteří vyrábějí výrobky ze slámy, suchou vazbu, ručně malované textilie a oděvy nebo pracují s jinými netradičními výtvarnými technikami. V komornějším prostředí se pak velmi dobře vyjmají práce, které sice někdy nemají vysoké umělecké ambice, avšak jsou dokladem obdivuhodné zručnosti svých autorů, kteří jejich prostřednictvím dokáží potěšit srdce návštěvníků chráněného pracoviště.

Stesk

Eva Danielová

Známa vůně čerstvého sena
někdy létem tě pohladí
vzpomeň - to já tě políbila
když milovala jsem potají

Až ježčí mládě tě vyleká
a ostny píchnou do krve
vzpomeň - to já našla člověka
na tvém retu, v dlani tvé

Snad v podvečer ti duši rozezní
cinknutí srních kopýtek
vzpomeň - to já o samotě jen sním
když bolestně objal mě stesk

Výstava suché vazby, keramiky a malovaných textilií

V naší galerii se za dobu její existence vystřídal celá řada známých jmen. Jedno z nich patří Vlastě Kahovcové, zpěvačce a malérce, kterou si řada lidí pamatuje z doprovodné skupiny Karla Gotta. Dnes se paní Vlasta mnohem více než zpěvu věnuje malování, podle svých slov proto, „aby ji posluchači jednou nemuseli sestřelit z pódia.“ Malování pro ni samozřejmě zdaleka není jen nějakým nouzovým řešením, jak ostatně mohli posoudit návštěvníci výstavy *Obrázky z podzámčí*, která se konala v květnu roku 2003 a která byla jednou z nejúspěšnějších výstav, které jsme u nás měli.

Vzdor

Anna Kojanová

Máte to marné
já stejně budu psát
jak dosud píši
aby to lidé vnímali
aby kolem bylo cítit štěstí
by milovali se něžně
a lásku srdcem vnímali
Máte to marné
mou ruku vedou hvězdy
a těm poručit nemohu
půlnoc už dávno překročila
a já usedám ke stolu

Oldřich Ordelt
Chryzantéma

Velký ohlas mezi veřejností i v médiích si získala výstava, kterou jsme ve spolupráci s TyfloCentrem Zlín uspořádali v únoru roku 2003. Tehdy se v prostorách naší galerie usadila putovní výstava z děl známých pražských výtvarníků, která na své pouti po České republice prošla celou řadou měst a výtěžek z prodeje jednotlivých výtvarných děl byl určen na podporu tiskárny knih pro nevidomé K. E. Macana v Praze. Poprvé, a doufejme, že ne naposledy, jsme u nás měli originály děl takových známých jmen, k jakým patří například Adolf Born, Olga Čechová, Anna Khunová, Zdeněk Mézl, Vladimír Suchánek nebo Jaroslav Šerých.

Vánoce 2001
Oldřich Ordelt

Křivda je zasetá
co ji odčiní
odveta
odpusť nám naše viny
i my odpouštíme naším viníkům
odpouštíme jim skutky zlými
zboříme chrám nebo jen dům
a bez zkoumání vše je jisté
tí mrtví byli teroristé
křivda je zasetá
radujme se
veselme se

Třebaže nás vždycky potěší, když u nás vystavuje nositel některého známého uměleckého jména, jedním z našich nejdůležitějších cílů zůstává podpora a prezentace místních výtvarníků, tedy autorů ze Zlína a jeho širšího okolí. Jedním z našich nejvěrnějších příznivců a zároveň velmi častý a milý host na celé řadě našich kulturních akcí byl zlínský výtvarník a básník pan Oldřich Ordelt, který u nás uspořádal dvě výstavy svých linorytů, dřevorezeb a měděných reliéfů, a také několikrát recitoval své básně na večerech poezie, které v naší galerii pořádáme.

„Někdy je náročné udržet si pozitivní mysl
při tom všem konzumu,
co nás na každém kroku pronásleduje
a všechna ta cinkrlátka lákají člověka,
aby podlehl nástrahám temna.
Právě proto je důležitá Vaše činnost, která byt hrstce lidí,
ale o to silněji přispívá k šíření lásky na světě,
protože oni si o ni přichází poprosit vědomě
a stejně vědomě ji pak šíří
ve svém okolí.

Stydíme se.

Bojíme se lásky.

Všichni lidé se bojí bolesti,

kterou s sebou přinášejí hlavně vztahy.
Obava nechat se milovat a dávat lásku
je lidskou epidemií.

Tvrdý obal, kterým jsme se obrnili,

nás sice chrání před hlubokou bolestí,
ale zároveň brání i prožití skutečné radosti.

Vězníme sami sebe v cele povrchních emocí.
Přeju Vám hodně Světla, lásky a harmonie.“

Toto věnování nám do kroniky napsala paní Danuše Záborská, malířka, která v naší galerii vystavovala v dubnu roku 2003.

S tebou

Martin Dominik Polínek

Tančíš a tvé nohy
nedotýkají se mechu náhrobků

Pláčeš a tvé slzy
neskrápějí ruce mučedníků
Směješ se tiše

... Že by štěstí přišlo
po špičkách?

Oldřich Ordelt
Nesu Vám světlo, lidé

Abychom nebyli nespravedliví ke všem ostatním autorům, kteří nás vystavovali a část výtěžku z prodeje jejich děl v naší galerii pomohla k postupnému vylepšování zázemí Chráněného pracoviště Charity Zlín, rádi bychom se na tomto místě o každém z nich alespoň krátce zmínili. Za ty více než dva roky to již byla hezká řádka jmen, a tak v souladu s tím, co nám rozsah této publikace dovolí, bychom rádi podali alespoň jejich jmenný seznam. Celá řada autorů z uvedeného seznamu je členy sdružení Valašský názor a s jejich stručnými profily je možné se seznámit v almanachu, který je v naší galerii taktéž k dispozici.

Stačí pár slov

Oldřich Ordelt

Stačí pár slov
a netřeba víc
stačí pár slov
a nezbude nic

Stačí pár slov
něžných jak ranní vánek
pak život rozkvétá
co příběh do čítanek

Stačí pár slov
a nebe s jeho bání
k nohám ti položím
jak srdce na mé dlani

Stačí pár slov
má milá, jediná
snad život bez smutku
nám teprv začíná

*Oldřich Ordelt
Z Rusavy*

Seznam autorů, kteří vystavovali v galerii Chráněného Pracoviště Charity Zlín do konce roku 2003: Oldřich František Krajíček - obrazy, Veronika Valdová - grafiky, Jan Milan Sabadasz - obrazy a keramika, Martina Podešvová - obrazy, Oldřich Ordelt - grafiky, dřevořezby, cizelérie, Josef Souček - obrazy, P. Stanislav Weigel - Umění dívat se - meditativní obrazy, Alois Škubala - obrazy, Nina Vítková - akvarely, Helena Matušů - obrazy, Vladimír Samsoněk - perokresby, Lubomíra Pláňavová st.+ml. - malované textilie, Josef Klimša - fotografie, Rudolf Čuřík - obrazy, Antonín Javora - grafiky, heraldika,

Ty

Eva Danielová

Zaplétám se do mědi tvých vlasů
a ty si toho nevěšíš
Dotýkáš se mě hedvábím svého hlasu
a mě se zdá, že zapomínáš

Mé bezmocné dlaně spoutalas'
měkkým leskem smaragdových očí
Zvečera potkal jsem tě, plakalas'
Asi se s tebou někdo loučí

Oldřich Ordelt
Věčnost z pomíjivosti

Marie Kasalová - suchá vazba, PANO - Stanislav Krajíček -
obrazy, František Bezděk - akvarely, Danuše Zábranská - obrazy
Pavel Poncza - keramika, Kateřina Gavlasová - keramické obrazy,
Vlasta Kahovcová - xerografie obrazů, Petr Falešník - fotografie,
Keramická dílna Kampanela, Zdeněk Imrich - fotografie, Mirka
Pantlíková - obrazy, Pavla Novosadová - obrazy, Lubomír Kovařík
- fotografie, Bohuslav Kutěj - obrazy, Luděk Dostál - grafiky, Vít
Farný - obrazy, Ludmila Látalová - keramika, Vlasta Houšková
- pastely.

Třepetánky

Martin Dominik Polínek

V oknech už zračí se
čarosvit
- předzvěst temné královny
pokoje
jež zastře pláštěm z sametové
černi celý kraj
a svým dechem rytmy srdcí
zpomalí

Vše, co dýše a plahočí se ve
svém živobytí
zvolní své počínání
a nechá víčkám přijmout tíhu
lehkou jak peří

A do ticha pak přilétnou
třepetánky

Oldřich Ordelt
Karmické cesty

Druhou nejvýznamnější aktivitou, která našla svůj domov v prostorách galerie Chráněného pracoviště Charity Zlín, jsou večery hudby a poezie. V současné době jsou tyto večery pod názvem Vnímání připravovány ve spolupráci s Klubem přátel hudby a poezie Zlín a konají se pravidelně každý měsíc. Spektrum vystupujících na večerech hudby a poezie je velmi široké: bývají zastoupeny všechny věkové kategorie včetně recitátorů dosud školou povinných, na pomyslném pódiu vedle sebe často stojí amatéři a profesionálové z řad studentů Zlínské vyšší odborné školy umění nebo dokonce členů Městského divadla Zlín.

Prostovlasé štěstí

Eva Danielová

Zůstaň tu se mnou
mé prostovlasé štěstí
až všechny růže uhynou
ty musíš za ruce mě vésti

Zůstaň tu se mnou
vždyť kolik krás je kolem
Tvé rty smí říci nashledanou
ať neříkají sbohem

Až nám vlásky zbělí
stříbrný dlouhonohý čas
pár sladkých květů jabloní
do mých dlaní vtiskneš zas

Duo sester Bílkových na večeru hudby a poezie Vnímání

Zvonkohra

Eva Danielová

Tam, kde těžká vůně lilií
přikrývá kraj zvečera
a zvony klekání odbíjí
klímá vesnička prostá i vznešená

Na návsi kamenný kříž
v kaštanovém stínu spočívá
A v kapli uzounká mříž
mozaikový poklad zdobívá

Tam má zvonkohra od kapličky
nepřestává znít
Jdi pro bolest své Matičky
jdi se pomodlit

Oldřich Ordelt
Odezva

Také na večerech hudby a poezie již vystoupila celá řada vzácných hostů. Někteří z vystupujících jsou našimi stálými příznivci a na večerech vystupují častěji, někteří představili svou poezii třeba jen jednou. Mezi naše nejvzácnější a zároveň časté hosty patří pan Dušan Sitek, herec Městského divadla Zlín, se svou vlastní poezií zde několikrát vystoupili již vzpomínaný výtvarník a básník Oldřich Ordelt, Eva Danielová a konečně básnička Anna Kojanová, která k přípravě večerů hudby a poezie Vnímání přispívá asi největším dílem. Z mladých autorů mívají velký ohlas například básně Petra Klapila, Jany Šušlíkové nebo Martina Dominika Polínka.

Boží muka

Petr Klapil

Jaký to přediivný obraz
na zemi tvoří šerý stín
pro koho to měl být odkaz
pomník stojící uprostřed kopretin

Zrezavělý kříž, zašedlý kámen
jež dávno pokryl mech
kolikrát ústa zašeptala tu amen
kolikrát tu zazněl lkavý vzdech

Věneček malý, z uschlých slamének
tu smutnou stavbu zdobí
u paty jeho kytičku pomněnek
položí ruce toho, kdo tudy chodí

Oldřich Ordelt
Hélios

Nejsou to samozřejmě zdaleka jenom výstavy a večery hudby a poezie, které hostí galerie v Chráněném pracovišti Charity Zlín. Již od dob vzniku se snažíme v jeho prostorách pořádat co nejvíce kulturních a společenských akcí, které jsou určeny nejen pro klienty Charity Zlín, tedy především pro seniory a zdravotně postižené, ale hlavně a zejména pro širokou veřejnost. O všech akcích, které se zde konaly, by se dalo dlouze vyprávět. Ať již se jedná o jakési dílny pro zájemce o ruční práce s názvem Mít šikovné ruce, které se pravidelně několikrát do roka opakují a pokaždé se zaměří na určitou skupinu rukodělných technik,

Kamélie

Eva Danielová

Už dávno jsem tě oplakala
kráso mé Múzy, krásu přelíbezná
Uvadly růže, uvadly kamélie
už jsem je oplakala, nenoste mi je

Při záři slunce, při svitu lundy
vidím šlápěje mého žití
už nezpívejte zlaté struny Orfeovy
co jsem zavrhla už nechci mítí

Bílé kopretiny *Oldřich Ordelt*

Bílé kopretiny
na louce hvězdičky
strojí se k slavnosti
jak bílé družičky
bílé kopretiny

Bílým kopretinám
své touhy vyšeptám
až s tebou budu sám
na louce, pojďme vstříc
bílým kopretinám

Bílé kopretiny
nikomu nepoví
co z naší touhy zví
díků za to, družičky
bílé kopretiny

Bílé kopretiny
lože nám ustelou
a na něm budeš mou
díky vám za něhu
bílé kopretiny

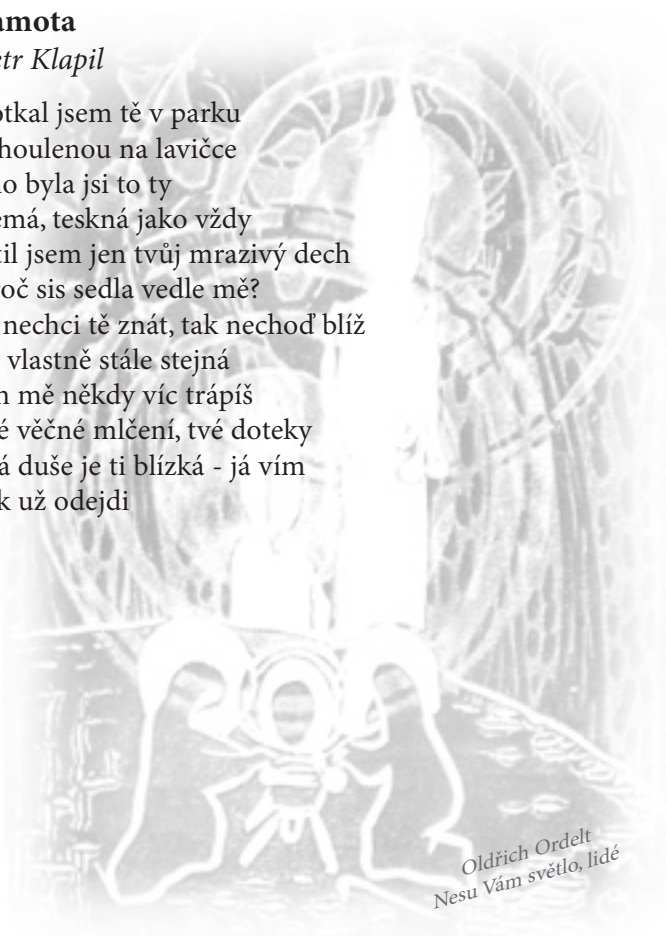
Oldřich Ordelt
Kopretiny

dopoledne či odpoledne her pro děti a jejich maminky, přednášky na nejrůznější témata, posezení s harmonikou, ale i koncerty a divadelní představení - například hra Třináct písní na slova básní Bohuslava Reyneka v podání herců Městského divadla Zlín Heleny Čermákové a Gustava Řezníčka nebo koncert smyčcového kvarteta Rautkvartet sestaveného z členů zlínské Filharmonie Bohuslava Martinů. Další velkou aktivitou, které se věnujeme v poslední době, je spolupráce s romským sdružením Nevodrom neboli Nová cesta, které usiluje o sblížení romského etnika s většinovou společností a kterým v našich prostorách poskytneme zázemí pro klubovou činnost.

Samota

Petr Klapil

Potkal jsem tě v parku
schoulenou na lavičce
ano byla jsi to ty
němá, teskná jako vždy
cítíl jsem jen tvůj mrazivý dech
Proč sis sedla vedle mě?
Já nechci tě znát, tak nechoď blíž
jsi vlastně stále stejná
jen mě někdy víc trápíš
tvé věčné mlčení, tvé doteky
má duše je ti blížká - já vím
tak už odejdi

Všechny kulturní akce, o kterých byla dosud řeč, se konaly přímo v prostorách jednoho ze zařízení Charity Zlín, chráněného pracoviště na Jižních Svazích - Podlesí. Nechceme však pouze čekat, až přijdou lidé za námi, ale snažíme se přijít s kulturou my za nimi. Díky výborné a dnes již dlouhodobé spolupráci se Základní uměleckou školou Zlín, která sídlí v budově divadla Malá scéna na Štefánikově ulici a s farářem zlínské farnosti P. Vojtěchem Glogarem se nám daří čas od času uspořádat divadelní představení nebo koncert přímo v prostorách Malé scény nebo zlínského kostela sv. Filipa a Jakuba.

Jíva

Eva Danielová

Každý pohled na jívu
mi připomene tebe stařenko
Tvou vnitřní sílu
a zašlých vzpomínek malinko

V mysli mi zní klekání
srdce co volá ze zvonu
Hrubá, těžká zrna růžence
a tvé vrásčité ruce ve sponu

Život jde dál
V chaloupce je dnes tiše
Tvé pohádky vítr svál
Jak těžko asi v hlíně se ti dýše?

Studené zlato podzimního hloží
zasype mramor pomníku
Každému pozdrav složí
utře slzy, posvěti vzpomínku

Oldřich Ordelt
Martin

Tradici benefičních kulturních akcí jsme zahájili v červnu roku 1999 divadelním představením cimrmanovské hry Akt v podání vizovického divadelního spolku DNO čili Divadlo Nahodilých Ochotníků. Tento soubor se specializuje na tvorbu pánů Ladislava Smoljaka, Zdeňka Svěráka a jejich duchovního otce Járy Cimrmana. Pro Charitu vizovičtí divadelníci zahráli ještě v listopadu roku 2000 hru Dobyť severního pólu, v říjnu roku 2002 hru Vražda v salonním coupé a v listopadu roku 2003 hru Švestka.

Mnoho z mála

Jana Šušlíková

Znáš ten pocit
kdy slovy toužíš zapsat
každou myšlenku tak
jako ji ještě nikdo nevyřkl
... svým srdcem?

- Jsi veliký básník

Já na ni celý život trpělivě čekám
- ono- nic prý se nemá uspěchat
Číhám ve skrytu duše, kladu pasti
aby mi neunikla v banalitě chvil

Jen někdy se sám sebe ptám
-jsem-li jí vůbec hoden...

Možná

že přijde až s polemikou skonu
- to mě neděsí

Čeho se však bojím:
že zůstane nevyslovena

Divadelní hra Švestka

Poslední polibek

Eva Danielová

Poslední žhavý polibek léta
a v křehké pokoře květy uvadnou
lehounká jejich vůně v listí vkleta
mizí v prostoru s rosou prchavou

Vzdálená hvězda v novém jitru
vlastní tíhou své gravitace zmožená
hrouť se v chladnoucím nitru
v ubohé, nicotné, černé Já

Odedávna tomu tak je
třebaže do jara je daleko
Ta hvězda celá staletí ještě lže
a my naivní jejím paprskům věříme

Kolik z těch co denně vídáme
září klamnou aurou života
Co když jsou hvězdy již zhroucené
se rty nastavenými k poslednímu polibku léta

*Oldřich Ordelt
Afrodité*

Cimrmanovskou sérií spolku DNO ovšem výčet divadelních představení sehraných ve prospěch Charity Zlín zdaleka nekončí. Již v září roku 1999 představil Miroslav Částek ve zlínském kostele hru napsanou podle povídky Muž, který sázel stromy. Dalším divadelním souborem z Vizovic, který předvedl své umění na prknech divadla Malá scéna, byl v únoru 2001 Divadelní spolek Vidlo se hrou Jiřího Brdečky Limonádový Joe. Jen o dva měsíce později Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná představil své velmi úspěšné nastudování hry Jiřího Voskovce a Jana Wericha Nebe na zemi a v březnu 2003 muzikál Noc na Karlštejně.

Psaní domů

Eva Danielová

Maminko, kdybys věděla
jak zlátne půlnoční obloha
Maminko, kdybys tušila
že sukýnka, cos mi ušila
už dávno je malá

Maminko, kdybys chtěla
všem pomněnkám řeknu ať volají
žeš' dala mi život do věna
a životu pak slunce jas hřejivý

Maminko, až budeš vzpomínat
někde v stínu třešňových alejí
a obrázek po obrázku přebírat -
maminko věř, k tvým teplým dlaním
všichni se vracejí

Maminko, až ti jaro zavoní
až zavoní ti někdy přece
a v sadě rozkvete poupátko z jabloní
přiď se podívat k naší řece

Maminko, až jednou uslyšíš
že zvonky od jezera vyzvání...
maminko, to jitro nezapíšeš
Já posílám k vám domů psaní

Oldřich Ordelt
Karmické cesty

Prvním z benefičních koncertů duchovní hudby ve zlínském kostele bylo v říjnu roku 1999 vystoupení kroměřížského pěveckého sboru AVE řízeného sbormistrem Františkem Mackem. Stejný sbor zpíval ještě v březnu následujícího roku v Domě umění. Ačkoliv jméno chrámového sboru a orchestru z Veselí nad Moravou řízeného Milanem Všetulou nemá takový zvuk jako mnohé jiné soubory podobného zaměření, co do hudební kvality si s nimi rozhodně nezádá. Pro Charitu Zlín tito muzikanti hráli a zpívali v dubnu 2000 a v červnu 2001 a pokaždé to byl mimořádný hudební zážitek.

Té nejhezčí

Anna Kojanová

Milá moje maminko
jsi krásná jak sluníčko
když se na mne díváš
pohledem mne
málokdy se mračíš
čas pro mne vždycky máš

Já vím má maminko
že jsi ta nejhezčí
proto ti já nesu
kytku nejkrásnější

*Oldřich Ordelt
Odezva*

Díky spolupráci se Základní uměleckou školou Zlín se nám daří čas od času uspořádat benefiční koncert žáků a učitelů této školy. Zlínský kostel sv. Filipa a Jakuba hostil tyto koncerty poprvé v dubnu 2002. Na pole populární hudby se nám prozatím podařilo zabrousit pouze jednou, a to v listopadu roku 1999, kdy jsme v divadelním sále Malá scéna uspořádali benefiční koncert v podání rockových a folkových kapel - hlavními hvězdami večera byli Tomáš Kočko se svým orchestrem a skupina A.M. Úlet, kromě nich byli na pódiu i další výborní interpreti. Na tuto akci bychom podobně chtěli navázat i v budoucnu.

Stará lípa

Oldřich Ordelt

U kříže nad hromadným rovem
ve svěžím oblečení novém
staříčká lípa stála
Se mnou si ráda povídala
když na lavičce, v něžném vánku
jsem odpočíval v polospánku

Včelky jí vlasy vískaly
přítom jí bzučnou zpívaly
žij lípo, ještě mnoho let
daruj nám stínu chlad
i vonný sladký med
k tobě se vrátím, snad

Ach, lípa vonná již zde není
včelíčky sem již nelétají
snad jako já jen vzpomínají
na její smutné vyprávění.
Lavička, která dál zde stojí
můj stesk již nikdy nezahojí

Dnes s každým stromem rozmlouvám
že duši staré lípy znám
a slibuji, že jako dosud
přežije-li můj jeho osud
že z jeho dřeva, snad to smím
kyticíku milé zhotovím

A tak strom, který mrtvý je
v mých rukou opět ožije

Oldřich Ordelt
Hélios

Samostatnou kapitolu v kulturním a společenském životě tvoří akce pořádané v prostorách Charitního domova pro matky s dětmi v tísní na Jižních Svazích. Pevné místo v červnovém kalendáři již má Zahradní slavnost, odpoledne plné her a zábavy pro děti i pro jejich rodiče, jehož součástí pravidelně bývají divadelní představení či ukázky práce městské policie či hasičů. Neméně pevnou tradici si již vybuodovala Zimní zahradní slavnost s pravou vesnickou zabijačkou uprostřed panelového sídliště, Letní vánoce, mikulášské a vánoční akce pro děti i jiná nepravidelná setkání.

Čaroděj

Eva Danielová

Z baňky do křivule čaroděj
překapával žal
A hledal vzorec pro něj
na papír čmáral

Sto muřích noh a hadí ocásky
nad kahanem zahříval
v plamínku bez lásky
Hlavu si lámal, mračil se, zaklínal

Kdyby měl srdce jako mají jiní
ten vzorec by znal
Zas hledal by nápoj zapomnění
na prokletý žal

Oldřich Ordelt
Věčnost z pomíjivosti

Jedním z nejvýznamnějších projektů roku 2002 bylo pořádání multikulturních večerů v galerii Chráněného pracoviště Charity Zlín. Jeho cílem bylo představit zlínské veřejnosti kulturu národů, jejichž příslušníci žijí na území města, avšak přesto jejich zvyky a národní historie zůstávají většinové společnosti tak trochu skryty. Naším cílem bylo, aby vzájemná setkávání při kulturních akcích přispěla k lepšímu vzájemnému poznávání, zájmu o poznání mentality a kultury toho druhého a v konečném důsledku o zlepšení vzájemného soužití skupin, které na území jednoho města žijí spíše vedle sebe než spolu.

Střípek štěstí

Eva Danielová

Hebounký stín usedá v mých nohou

Miláčku, jsi to ty?

Já tě čekala za každou hvězdou

v teskném okně samoty

Já si tě vyprosila v prvním snu

mokrém od slzí

Ty vrátil ses tiše, v úsvitu

pro zapomenutá přání

Jsi ve mně zakletý, dávno, odjakživa

jak střípek štěstí

Darmo bych hledala tě na hranici nekonečna

když se mnou jsi srostlý

Návštěva mongolského velvyslance

Zapomenutá flétna

Petr Klapil

Na staré skříni, udušená prachem
teď mlčky odpočívá
její štíhlé tělo s náustkem
jak zrána poupě kopretiny
jež třpytí se v paprsku ranního slunce

Kdy naposled hladily ji dětské prsty
a rtíky drobounké jemně svíraly ji
ten polibek, jež trval někdy chvíli
jindy třeba hodiny rozproudil v ní život
dechem z dětských plic

Krásně jsi zpívala, teď mlčky ležíš
ani paprsek slunce ti život nevrátí
jen tiše čekáš až najde tě dětská touha
a s rozechvělým srdcem tvůj život
znovu rozezpívá

*Oldřich Ordelt
Karmické cesty*

Takovýchto vzájemných setkání bylo v průběhu roku hned několik, například setkání matek s předškolními dětmi na dopoledních Hrátkách se dřevem či Podvečerech pohádek. Ve spolupráci s velvyslanectvím Vietnamské republiky v Praze jsme uspořádali Odpoledne vietnamské kultury, jehož součástí byla kromě přednášky a promítání cestopisných filmů také výstava vietnamských knih a časopisů i ukázka tradiční kuchyně. Asi nejvýznamnější událostí roku a zároveň závěremkem jedné etapy tohoto projektu byla návštěva Mimořádného a Zplnomocněného Velvyslance Mongolska pana Odonbaatar Shijeekhuu na našem

Okamžik

Martin Dominik Polínek

Jak vyplašení motýli
podzimním soumrakem
neslyšně zatřepotá se tesklivost
a ozve se tichobolným chvěním
jež usadí se na dně zřítelnic
upřených do krápání

A tu, rozevře se srdce a osamělé
stromy
kynou v útěchu
tak jako šedý déšť
tak jako celý chmurný kraj
... a objeví se neviděný úsměv

Oldřich Ordelt
Chryzantéma

Odpoledni mongolské kultury. Pro pana velvyslance i jeho doprovod jsme při příležitosti návštěvy Zlína přichystali bohatý program, jehož součástí bylo i setkání s primátorem města Zlína Zdeňkem Dostálem a hejtmanem Zlínského kraje Františkem Slavíkem. Velký zájem o multikulturní večery ze strany veřejnosti i médií ukázal, že má smysl se touto problematikou i do budoucna zabývat a snažit se o postupné sblížování etnik, které na území Zlínského kraje žijí, s většinovou společností. Přestože vietnamská a mongolská menšina jsou zde nejvýznamnější, rozhodně bychom nechtěli a neměli v budoucnu zůstat jen u nich.

Bludička

Eva Danielová

Zlehounka přešlas' kolem mě
bludičko života ztraceného
a srdce ranilas' do krve
křehká vzpomínko jara mého

Tichounce rozezvučelas' tóny lyry zlaté
a tvá těžká kadeř v dáli se mihla
všechno bylo blízko a důvěrně známé
akordy citů mých jsi zpívala

Hřejivý paprsek svitl z temnoty
zachytil se mi na řasách
jak letmý prelud jistoty
jak ryzí krása v dětských hrách

Oldřich Ordelt
Afrodité

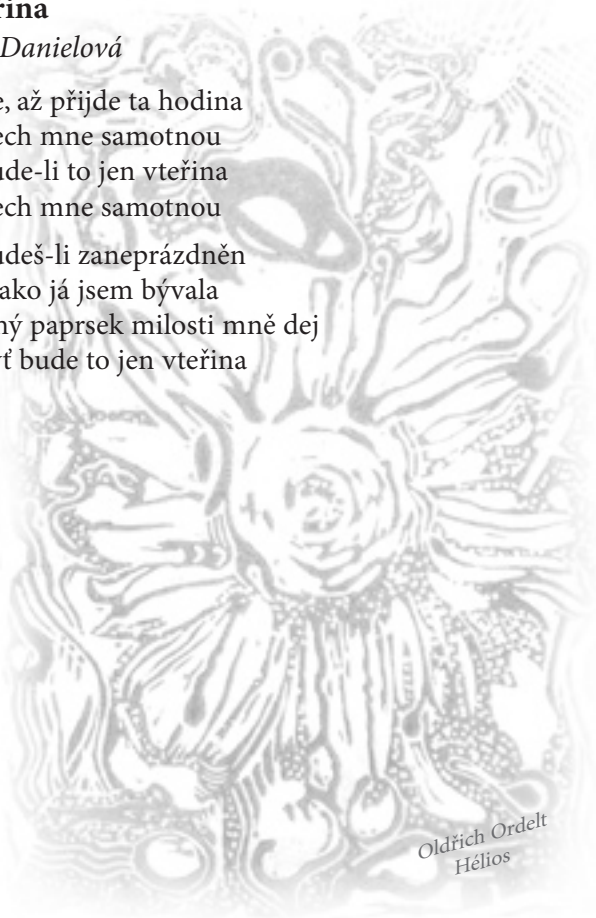
Události, která kulturní a společenský život v Charitě Zlín každoročně uzavírá, je listopadový Ples Charity Zlín. Již po několik let se pravidelně koná v krásných a reprezentativních prostorách zlínské Baťovy vily. Ples Charity Zlín chápeme jako určité vyjádření díky všem našim přátelům, příznivcům, spolupracovníkům i sponzorům, bez jejichž příspěví by nebylo možné poslání Charity Zlín naplňovat. Záštitu nad Plesem Charity Zlín pravidelně přebírá primátor města Zlína nebo hejtman Zlínského kraje, což je pro nás vyjádřením uznání práce, kterou naše organizace dělá pro obyvatele Zlína a Zlínského kraje.

Vteřina

Eva Danielová

Bože, až přijde ta hodina
nenech mne samotnou
A bude-li to jen vteřina
nenech mne samotnou

A budeš-li zaneprázdněn
tak jako já jsem bývala
pouhý paprsek milosti mně dej
vždyť bude to jen vteřina

Oldřich Ordelt
Hélios

Na předchozích stránkách jsme poměrně obsírně hovořili o kulturních a společenských akcích, kterými se Charita Zlín prezentuje zlínské veřejnosti. Díky nim jste se seznámili s Chráněným pracovištěm Charity Zlín na Jižních Svazích - Podlesí, v jehož prostorách se velká část akcí koná. Nyní dovolte, abychom se alespoň stručně zmínili i o dalších zařízeních Charity Zlín, bez nichž by představení sociálních služeb, které naše organizace poskytuje, nebylo úplné. O Charitním domovu pro matky s dětmi v tísní již byla řeč v souvislosti se Zahradní slavností a dalšími akcemi. Hlavním posláním tohoto zařízení je poskytování

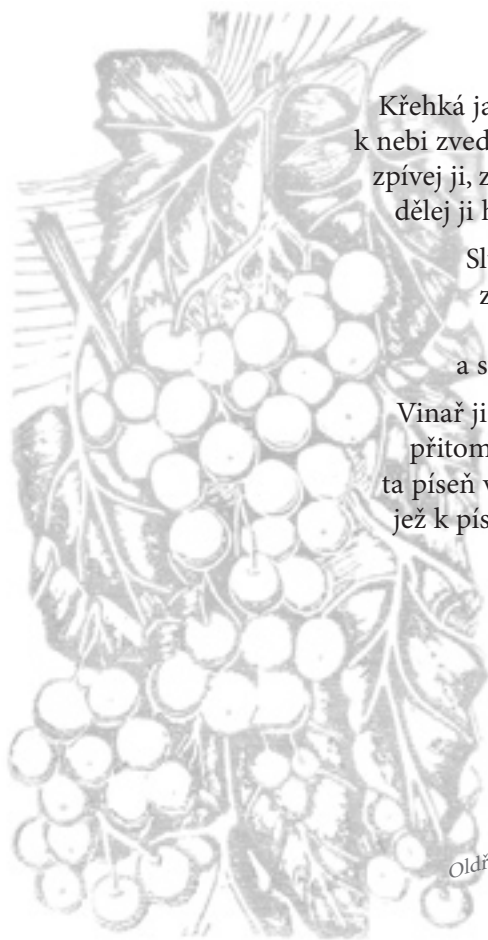

Zrání révy Oldřich Ordelt

Křehká jako dítě vyrašila
k nebi zvedá svou hlavičku
zpívej ji, zpívej moje milá
dělej ji hodnou sudičku

Slunce ji dalo svit
země ji dala růst
deště ji daly pít
a sucha krutý půst

Vinař ji denně okopává
přitom ji píseň novuje
ta píseň vínu jiskru dává
jež k písni nové verbuje

Oldřich Ordelt
Zrání

azylového ubytování ženám s nezaopatřenými dětmi, které se ocitly v sociální nouzi. Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba je naším nejstarším zařízením. Poskytuje zdravotní a sociální péči seniorům a zdravotně postiženým, kteří díky ní mohou žít v přirozeném prostředí svého domova. Charitní centrum sociální pomoci nabízí hmotnou pomoc ve formě ošacení či vybavení domácností sociálně slabým rodinám i jedincům. Posledním zařízením jsou Charitní kluby a jídelny pro seniory, které nabízejí možnosti stravování a společenského vyžití seniorům a zdravotně postiženým spoluobčanům.

Autoři

Anna Kojanová (*1938)
básnířka, prozaička,
organizátorka kulturního
života ve Zlíně;
vydala tři sbírky poezie

Oldřich Ordelt
(1923-2004)

grafik, básník, cizelér,
dřevořezbář, psychotronik;
jeho díla jsou v galeriích
i soukromých sbírkách

Pavel Klapil (*1972)

básník, grafik, redaktor
Kvasických novin;
zabývá se historií,
vydal tři sbírky
poezie

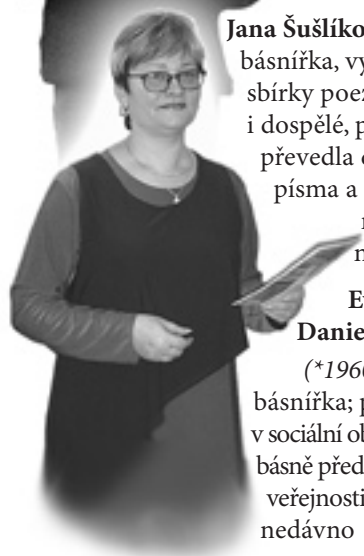
Jana Šušlíková (*1985)

básnířka, vydala dvě
sbírky poezie pro děti
i dospělé, první z nich
převiedla do Braillova
písma a nahrála
na CD pro
nevidomé

**Eva
Danielová**

(*1960)

básnířka; pracuje
v sociální oblasti; své
básně představila na
veřejnosti teprve
nedávno

Martin Dominik Polínek (*1977) - básník,
scénárista, herec; pedagog, zabývá se dramaterapií

Výstava výrobků chráněných dílen

Sbor AVE s dirigentem Františkem Mackem

Tomáš Kočko se svým orchestrem

Divadlo DNO Vizovice - Švestka

Stadlerovo trio v klubu seniorů Drofa

Divadelní spolek Hvězdeňských ochotníků - Nebe na zemi

Zahradní slavnosti
v Chrástě u Dobrušky

Divadelní spolek Velké Vizovice - Línovákový Joe